

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) יש"י ד"ה ואפי' לא
גרסי' דדוקא כסף כנ"ל
ומיבנת לא נמחק:

לעזר רחמי

קרשט"א, גלד,
קרנפ"א, עווית,
התכונות שדורים,

מוסף רשמי

בידוע שלאחר שחיטה
 ובסעודה ימות עמו
 שושלתו ימים קודם
 שחיטתו, ואם לקחם עמו
 זה בחי' שלמה ימים מתק
 טעם ויחזרו לו נעלה
 הדמיון שמה לו טעמים
 ויחזרו, זה הגליל פי
 המכה, זה אמר עד
 שאל לקחתי קצק זה
 חזרתי משכנתי, המוציא
 מחיבורו עליו דמיון
 ואי טעם הכה דמיון
 וההפך ויעלו דמיון
 ואי לא אשכח דלא יחזק
 זה נחמתי ומה מקום

שיטה מקובצת

א ואם לקחה טבת זה בתוך שלשה ימים: **ב** ועל הטבת להביא ראיה שהוא מוציא מחברו דמסתמא: **ג** שאר בהמות ישרדן כרעייהו: **ד** ואע"פ שלא נתן מעות עדיין רבאן נמצאו: **ה** כרי לקיים הסבר או הקדושתן סברא: **ו** וכעין ריעותא הוא דמסתמא מחמת כך בא:

צגלד. קרושט"א: צידוע שהוא ג' (1) בתוך שלשה ימים היו מקח ומכירה: לא הוגלד פי המכה. איכא חסר מקח היו ועל הטבחה שהוא

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

2.

עין משפט
נר מצוה

קָלַח א מִי פֶּסַח מֵהַלֵּל
מִכִּירָה הַלְעִיזוּ שְׂמֵחַ
עֹשִׂין פֶּסַח טוֹשֵׁעַ חוֹמֵת פֶּסַח
רֵלֶב סֵעִי יֵא וְנֹרֵב אֶלְפֶס
עוֹד צִבִּי פֶדֶק ו דָּף
רֵא:|

קָלָם ב ג מ"י פ"ט מהל'
שחיטה הלכה ט
סמג עשין סג טושי"ע י"ד
ס' נח סעוף יא:
קמ"ד מ"י שם הל"י סמג
שם טושי"ע י"ד ס'
לכ סעוף ז [ח]:

קָמַבּ דּוּ מִי' שֶׁסְּסָמַבּ
שֶׁסְּטוּשׁ"ע יו"ד
ס' נח סע"י ע:
קָמַבּ דּוּ מִי' שֶׁסְּהַלִּיל
טוּשׁ"ע שֶׁסְּסָמַבּ
יכ:

קומט דא מיין שטענדיג
 אומאן מיין שטענדיג
 יונגער מיין זון מיין
 קומט דא מיין שטענדיג
 אומאן מיין שטענדיג
 יונגער מיין זון מיין

ב) וסימן נח סעי' ג:
קטנה י מ"י פ"ח מהל'
מז"מ הלכה ד:

דבינו גרשום

אובל! (כר' כלומר אובל):
מש"ע עדיין טרופה. והיו
שגיבו בלחץ. ותמצא עליו
טוטט ע"י חזקת המוט
מזר' אחר. אחר. הגליל
ש"ה (המכ"ש ש"ש) מ"מ
והיה בו מלג'ט. למא'
נשקא מניה למקח ומכר'
היה דמי בשחור בו ימים'
שקנא ששחור בו ומצא בו
אוח' מחט הגולד' פי המכה
בידע שקום שקנא היה
בו ומקח' מחט עטול' לא
הגולד' פי המכה וזה אמר
ברשות' אירע' לא וזה אמר
ברשות' אירע' לא המוציא'
מחבור' עליו לביבא' עדים
בשרשו מוכר אירע' לא
ואם לא יביא' עדים
לושביב' המוכר' של אירע
לא. המוכר' נשקא' ונשקא'.

הכי ברושתי ופסדתי נמי
 הכי כדלוהו ופסדתי נמי
 ליבעו קורט דם כלומר
 ינקבה ראיה משני דאמט
 [אנין] מסול עד דארא
 קורט דם מצד אחר;
 ואם אהא דאמט מחס,
 וואס איזא דקורט שטראם
 סוכי ווה שטראם
 ספון המוט; שמוי. לשון
 שמי. מפניו נפשות אה
 שמי. תלמידים שווי
 נפשות למי ר' ללמוד;
 טורי טורי להורא נבאר.
 כלומר תהרות נבאר
 בחנם: אין חוששין שם
 משום יסורי אכירים
 מן. כלומר אין חוששין
 שם בשקצפה לטמא
 שיבאר אכיריה מחס
 אברה נפש: אה
 חס

חושלא באיפואם. כלומר
הי שערין קלויגן כען
החז שערליה חזר החז
אממע העליה כען חז
הא שאטבו: עטמא דרב
הא משום דמכרמא וכו'
חוששין משום ריסקין
אכריסין כגון עומרת על
הכותל ומקצועש לטמא
מסכסא לצד הכותל והאי
מסכסא דבאמצע
העליה אלא: דההא קא
שרון כרעא: אכריסין
כלומר מגירת רגליה
אחריה ולא יתיה יבולה
לפסע כדרך כל הבחמה.
שליטנא דרב קנטול לא
חזילינא וכשרה לאתח
זמן. שכתעש מאחור חלי.
המהו קימי' אשאינדיר:
הא חזינא חלימא וכו' דאזני

הוא כולל את כל המידע הנדרש להבנת המצב הכלכלי של המדינה, וכן את כל המידע הנדרש להבנת המצב הכלכלי של כל אחת מהמדינות המרכיבות את האיחוד.

[illegible]

הוא דאמרינן הכי שאומר המוכר
למלוקח קח פרתך שצדקותך נטרפה
הוא אומר לבעל קח אשתך
הוא אומר לבעל המום ואין לנו לבטל
הוא אומר לבעל המום ואין לנו לבטל
הוא אומר לבעל המום ואין לנו לבטל
הוא אומר לבעל המום ואין לנו לבטל

מאמר זה נחשב לפרסום ראשוני של מחבריו.

[illegible]

בית הרחם אין בו משום ריפוק אברים. משום דליכא ריעותא ואיזו הולך פלנטריך ליה לאמשינען צתיר לאו הולך פסעטא דאלוקין צתיר ציב וולדות וא"ת א"ר מאי ק"ר מעיט ייה מנן יוס אחד דמטמא בויבה תסס ליכא ריעותא א"ר כסחיה הריבה אחרי כן י"ל דאס איתא דתארמי ריפוק אברים מתחת בית הרחם י"ק היה לנו לחשוב לאונם לענין יביה ועוד דזיבן מוכיח שנתרסקו אצרי צבית הרחם וענין ריעותא הוא ימסממא ו' דמתחת כך בא הויז אלף דאי לעולם אין בו ריפוק אברים: מודה

דו להו אמתנייהו שדו להו
שינן והני מילי דאהררינהו
ומעלייתא הוא דעבדי אמר
לה כלפי זנבה על זנבה
ה אין חוששין משום ריסקין
ואי אית בה קיטרי חיישינן
ת הרהם אין בו משום
לך חיינוק בן יום אחד
ממזא

תמיה ולא על הנלעות וכן על זנבה והלכה
אמר: ואי שלים חוטר אפלגא דגבא.
לרוב הגב חיישין לחוט השדרה:
ואין צריך להשהותו מעת לעת:
מטמא

בדודו שלפני שחיטה לא נמצא עליה קורט
דם בדודו שלאחר שחיטה *הגליון פי המכה
בדודו ששלשה ימים קודם שחיטה לא
הגליון פי המכה המוציא מחבירו עליו הראיה
ומאי שנא מכל נקביו דעלמא דאע"ג דליכא
דם טריף מר התם ליכא מידי למיסרך הכא
כיון דאיכא מחט אי איתא דקודם שחיטה
הוא מיסרך הוה סריך א"ל רב ספרא לאב"י

חזי מר האי צורבא מרבנן דאתא ממערבא ואמר רב עזירא שמני ואמור מעשה ובא לפני רבי מחט שנמצאת בעובי בית הכסות מצד אחד וטרפה שלח ליה לא אתא לגביה אול הוא לגביה הוה קאי אאיירא אמר נחת נחת ונתי לא נתיח סליק הוא לגביה א"ל מר

מפטיד כנסיות אנא לעילא מרבי רבה והוה

רב הונא ציפורא ורבי יוסי מדאא וישיבין
לפניו ובאת לפני רבי מחט שנמצאת בעובי
ית הכוסות מצד אחד והפכה רבי ומצא
עליה קורט דם וטרפה ואמר אין שם מכח
קורט דם מניין אמר ליה טרם ⁶יריית להווא
גברא מתניתין היא המסס ובית הכוסות
שניקבו לחוץ: נפלה מן הגג: אמר רב הונא
הניח בהמה למעלה ובא ומצאה למטה אין
חוששין משום ריסוקי אברים ההוא גדיא
דהויל לרבינא רחוא חושלא באיפימא דגר
נפל מאיגרא לארעא אתיא לקמיה דרב אשי
א"ל אה דאמר רב הונא הניח בהמה למעלה
ובא ומצאה למטה לא חוששין משום ריסוקי
אברים משום דאית לה מדי למסר ותאי לית

לית מידי למסרד או דלמא משום דאמרה נפשה והאי נמי אמרה נפשה אמר ליה 'משום דאמרה נפשה והאי נמי אמרה נפשה ההיא אימרתא דהוה בי רב חביבא דהווי שדרן כרעיה בתר"תא אמר רב יימר האי' ¹²שיגרונא נקמיה מתקיף לה רבינא ודלמא חוט השדרה איפסיק בדקוה אשכחיה כרכינא ואפ"ה יחלכתא כרב יימר שגרונא שכית חוט השדרה לא שכית אמר רב הונא ¹³זכרין המנחין זה את זה אין חוששין משום ריסקין אברים אף ע"ג רמדרו וקיימי צימרא בעלמא הוא דנקט דהו' אי נפול לארעא ודאי חיישינן אמר רב ¹⁴מנשי יימי דכרי דגנבי גנבי אין

חוששין משום ריסוק אברים מאי טעמא
כי היכי דלירחמי קמייהו אהרדינהו ודאי
מחמת יראה אבל מחמת תשובה תשובה
רב יהודה אמר רב יהבה על ראשה והה
והלכה לה כלפי ראשה כנגד כל השדרה כ
אברים ואי שלים חוטרא אפליג דגבא חייש
ואי מחי אפסקיה חיישין אמור ר"נ
ריסוקי אברים א"ל רבא לר"נ תניא דמס

(ה) והנה על ראשה. שכתפ המטה: והלכה לה כלפי ונבה. והנה נדדוקא (א) לא כפ המטה והנה על כל הלכות כנגד כל השדר יטורי. במקל שיש בו שיורי ענפים: אפסמיה. בהפסק כל מביית הרחם נר: אין חוששין. שמה נדחק ונמרסו א

לה חילי: דמחיי נגבי כלומר כשנזכר בהמה דקה כלילה משליכין אותו דרך כותל. ארץ חרשושין כו' כי שדו להו כלים' שמשליכין אותן אמנתוהו שדו להו. אהריתוהו ודא חיישין דאהריתוהו בעלילם כלילם דרך כותל בלא דיעת בעלילם חיישין משום רסוקי איביים דורא' כשמשליכין אותו אין חוששין עליו אם תרסס: תשובה מעלתו עבדו ואין ספקין אותו. בית הרחם אין בו משום רסוקי איביים כלומר כשנזכר

(א) הדבר נ"ע היאך יוכל ליטע צבוי שלא אירע לה גרעותו ויש ליעב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones